

Kovács Géza

A

bohóc



Kovács Géza

# A bohóc



Kovács Géza

A

b o h ó c



Megjelent a Nyelv és Tehetség Alapítvány támogatásával

ISBN 978 963 7365 87 4

©Kovács Géza

Kiadó és nyomda:  
BIRÓ family Nyomda és Könyvkiadó  
Felelős vezető: Biró Krisztián

Budapest  
2010





## A bohóc

aki elviszi fehér ruhában  
mindenhová a lángoló könyvet  
számárháton jövőnek látják  
számárságokat látni könnyebb

és látják őt bohócruhában  
közlekedni öreg számaron  
ujjukon nevetve számolgatják  
akit képvisel egy vagy három

de mi lesz ha egyszer egy napon  
ott áll a bohócruha levetve  
és mint Elizeus idején  
kijön az erdőből a medve

# Templom

a teste egy nagy ősi templom  
formálták nem hús-vér kezek  
csigalépcsőn sétált magában  
aranszobába érkezett

köd volt a szobában és írás  
kérub tárta ki szárnyát  
vérerek hálója feszült  
lúktettek teleírt táblák

sétált aranyozott sejteken  
köd volt és láng volt a ködben  
és tudta hogy él ott valaki  
ott él lángokba öltözötten

és a templomból néha messze  
messze kicsaptak a lángok  
elmenekültek a varjak  
oda mit szem nem látott

## A láda

aranyból és fából volt a láda  
az arany fának öltözött  
hogyan meghaljon a fák között

az aranyban nincsenek vérerek  
ami fa abban vér kering  
porból lett porrá lesz megint

és egy napon véres lett a láda  
szóródtak szét a fügefamagok  
attól ki azt mondta „Vagyok”

lián fonódik a fügefára  
és leomlik egy nemzet ha lián  
és visszajön a láda mint király

## Látogatások

jön hamar  
belőlünk mindent eltakar  
ami kilóg a könyv alól

pillanat  
egy pislogás az ég alatt  
sokan itt hagyjuk a földet

napkelet  
egy kapun végre átmehet  
akire eddig vártunk

## A zoner eljön mint ganef

beller ugat holdat sötét zofen  
nem lesz balevas ha már beller  
serpenyőben sem sütnék balevast  
a szónak pályája olyan geller  
ami bellerhang azt hiszik szónak  
zonnokat lakatolna großmoschel  
a zoner hallja bégetnek zonnok  
eljön mint ganef sötét zofen

a könyv lapjait áztatja a tej  
a könyvek száma nem több mint alef  
a chalof menekül elúzi a tej  
csepeg a könyvből ránk a chalef  
a cseppből patak lesz aztán folyó  
folyókba fogunk mindig is floschen  
a zoner hallja bégetnek zonnok  
eljön mint ganef sötét zofen

a zoner tudja hogy kik a zonnok  
más a bellerször és más a zemer  
váljon most ketté a jó és a rossz mag  
más az igazság és más a schnekker  
a szikla körül lélek hullámszik  
sírásra mosolyra a száj flonen  
a zoner hallja bégetnek zonnok  
eljön mint ganef sötét zofen

a tinta lassan verssé változik  
és a papíron ömlik a schomen  
a zoner hallja bégetnek zonnok  
eljön mint ganef sötét zofen

## A titok

és nyitva a nem-fogható kapu  
és a nem-anyag kapun belépek  
és kérek felülről valamit  
intézik fehérruhás lények

és a fehérruha néha látható  
és a fehérruha főleg láthatatlan  
nyerésre állok éppen úgy nézem  
cselekszik valaki értem több alakban

vizsgálom magam könyvben tükörben  
önmagunk önmagáért mindenképp fogoly  
valaki másért lehetek szabad  
valaki valaki másért pártfogol

## A zsebre vágott idő

ami volt az van és létezik  
nem lehet átlépni a semmibe  
nem léteznek a semmi kútjai  
ha nap alá szólít az Ige  
ami van abban kár nem eshet  
csak az árnyékot rágja meg a moly  
kazettán rögzítve minden perc  
rögzítve van az átfutó mosoly

sokan átlépik testben a falat  
a falat mit átlépni nem lehet  
ha megszólalnak a kürtök azoknak  
azoknak akik ismernek egy nevet  
az elmúlás a bűn ösvényén jött  
a bűn ösvényén egyszer eloson  
kazettán rögzítve minden perc  
rögzítve van az átfutó mosoly

minden sejtet és minden szövetet  
tárolnak örökkévaló könyvek  
lehetetlenné válik egy napon  
ejteni egyetlen cseppnyi könnyet  
de most még hullámszik a lélek  
és az arc vidám és az arc komoly  
kazettán rögzítve minden perc  
rögzítve van az átfutó mosoly

ha a levegőbe írják a verset  
ha a tinta lapokat nem koszol  
kazettán rögzítve minden vers  
rögzítve van az átfutó mosoly

## Pont

volt akinek gitárja itt maradt  
mégis azóta vígabban zenél  
volt akinek ruhája itt maradt  
de a test amelyik viselte él  
az idő mindent benőtt de vége  
fűbe igen de fába nem harap  
bár gondolták az időnek nincs vége  
az időnek vége és minden marad

egyetlen szót sem visz el magával  
ha az idő a pusztába rohan  
egyetlen szó sem hull a semmibe  
bár úgy tűnik ezt várják sokan  
minden szavunk most időhöz van kötve  
egy-egy percet a jövőből farag  
az időnek vége nyílik az ajtó  
az időnek vége és minden marad

néha úgy tűnik szavak nincsenek  
a szóból eltűnt a szó és a rag  
de az időn túl mindezt megőrzi  
az időnek vége és minden marad



## Otthon

aki gyerekkorának tárgyait  
otthonnak szólította régen  
elgondolkodik mi az otthon  
amit látott vagy amit még nem

mint otthon után vágyakozni kezd  
egy soha nem látott vidékre  
keresi folyton azt a helyet  
ahova leteszi lábát végre

aztán elindulnak lábai  
hogyan évekkel új otthonban töltsön  
így jár körbe és körbe mindig  
égi otthont keres a földön

## A Prédikátor párhuzamosai (melyek a végtelenben találkoznak, aztán lepattannak egymásról)

aztán nyelve farag széket: egy csúfolást  
aztán a szék eltörik és boldog  
aztán torkos éppen egy kés-szó van torkán  
aztán nem üresen jön amit kimondott  
aztán van aztán és aztán van aztán  
aztán ráccsa húlik ha a semmi hevít  
aztán kapja vissza ha mindenét odaadja  
aztán indul el ha megérkezik

aztán alapoznak ha belül felépítik  
aztán ad álmokat ha aludni nem hagy  
aztán kutya ha hányt szavait benyalja  
aztán terem gyümölcs hogyha bomlik egy mag  
aztán van aztán és aztán van előbb  
aztán el is lazul ha a ritmus feszít  
aztán érkezik meg hogyha késni látszik  
aztán indul el ha megérkezik

aztán nő gaz ha pörög a nyelv  
aztán fogja szavát egy galamb  
aztán egy nagykabát és belenő  
aztán zörget és belép a hang  
aztán van előbb és aztán van aztán  
aztán mindent megkap ha mindent elveszít  
aztán lesz értékes hogyha ingyen adják  
aztán indul el ha megérkezik

aztán úszik tejben ha színén jár  
aztán van korsóban szél ha üres  
aztán arc hogyha munkál új orcán  
aztán munkál mikor arca tüzes  
aztán néz rá mikor elfordulnak  
aztán átgúrt szóval szolgál majd az elit  
aztán tükörből nő ki egyszer egy új mag  
aztán indul el ha megérkezik

percek aztán a grafit aztán az út pora  
aztán csodálkozik hogy mit keres ez itt  
aztán volt a grafit előbb az út pora  
aztán indul el ha megérkezik

## Fényképek

látja belülről kinőni a fehér ruhát  
látja kisebb a trónon a háromnál a négy  
látja nem öltözik télbe a tavasz  
látja szélfújta tejtől menekül a légy  
látja amit a lát a nem-szem hogyha lát  
látja a zörgő csontú tehén nem jön újra  
látja ha lábnyomán írás ő lesz a fej  
látja a fát a szél arannyá fújja  
látja arcait a könyv lapozza fel

látja egy homlokon a szavak tolldíszét  
látja átgyúr egy karaktert egy ruha  
látja a múltból nyúló kéz jövőbe tapint  
látja a tükörben egy szó kemény vagy puha  
látja a szem jól lát mikor lecsukódik  
látja az oroszánt a fátyol túloldalán  
látja az órában hogy éppen mi a jel  
látja valahonnan must folyik talán  
látja arcait a könyv lapozza fel

látja az erő nem lóizomban lakik  
látja az iga alatt könnyebb súlyt cipel  
látja a pénz nem plusz-mínusz önmagában  
látja anyag és erkölcs csak úgy nem rímel  
látja a szem tükör mely gazdáját mutatja  
látja elválasztják láthatatlan selymek  
látja egyik forrásban nem hamis a tej  
látja két forrásból folyni a szerelmet  
látja arcait a könyv lapozza fel

látja a szó alól kilógnak a fogalmak  
látja felrázzák az alvót hogyha kell  
látja a szeme megtisztul a tükörben  
látja arcait a könyv lapozza fel

## A talpra állított lajhár

úgy visszahúz hogy belök a célba  
a könyvevéstől jön meg az éhség  
az ébredés tanít meg álmodni  
fél csúfolás egész szék nem fél szék  
azért sebez meg hogy meggyógyítson  
mindent megoldott mert mindent beszótt  
ahol hit van van kézzelfogható  
a tűz öntözi a kérgi mezőt

a nem-tükör mutat pontos arcot  
aki lenn van az van fenn igazán  
az eldobott mag néha magvetés  
aki megfeszíti az tartja lazán  
az igazság úgy cseng mint nem-igazság  
ajándék gyümölcsből sosem lesz befőtt  
rossz szél is repíthet jó irányba  
a tűz öntözi a kérgi mezőt

amik kincsek leköpik általában  
a fehér galamb háborút hozott  
a bolondság mentőövvé válik  
aki megáll az gyorsabban mozog  
most a törpék viselnek koronát  
de majd jövő lesz mint volt azelőtt  
egy sérüléstől a sebek behegednek  
a tűz öntözi a kérgi mezőt

megmászott hegycsúcs minden üreg  
az igazi méreg könyvben lakik  
a szavakra tapadnak a fülek  
a tűz öntözi a kérgi mezőt  
a madárhangzavar egy nagy rend  
a csend egy dzsungel mely mindent benőtt

## Pólusok

sokat iszik így egyre szomjasabb  
azért szilárd mert izzik a tűzben  
a kályha belseje békés kuckó  
akkor hűséges hogyha máshoz hűtlen  
díszes ruhát kapott mindenét odaadta  
elhallgat így még rondábban dalol  
járom alá megy így nem őrzi lakat  
Egyiptom ajándéka kirabol

ami konkrét az kérdéstől nyüzszög  
ami biztos az meg nem fogható  
ami véletlen az jól eltervezett  
a tükör tart mert van alatta tó  
ami gyapjú az tűnik kutyaszőrnek  
kinn kinn maradt juh benn kinőtt akol  
aranyutcák üres kezekben  
Egyiptom ajándéka kirabol

ami jobban kell az taszít legjobban  
a szabadság megköt mint egy lasszó  
magnó őrzi mi száll a semmibe  
gyűrűzik a pletyka halkul a szó  
külső mosoly mely szétesik belül  
labda- és kapufüggetlen a gól  
fenn egy fagyökér lenn fakorona  
Egyiptom ajándéka kirabol

amikor szél fújja jobbra-balra  
lerakva mozog legjobban a toll  
hibát ejt mereven kézben tartva  
Egyiptom ajándéka kirabol



# Álmok

## Után

szemein belsejébe folytak  
piramisok mocsarak szobrok  
ami nincs már arra tekintett  
szolgává tette  
egy szó mit kimondott

## Előtt

arca mögül vetítógépek  
szemén át a jövőt pörgetik  
valósággá az álmok  
kicsapódnak  
szó és látás hatalma ez itt

## Madarak

milyen veszélyesek a szavak  
mint madarak nagy éles csőrrel  
ajkokról röppennek naponta  
és nem tudja visszahívni őket  
aki mondta

rajtunk most vérből készült páncél  
szavakat vágunk darabokra  
kezünkben a könyv nagy éles kard  
hullanak a tollak hullanak  
egy szó meghalt

madarainkat elküldjük mi is  
röppenjenek ajkainkról el  
fehér szárnnal nagy csapatokban  
mint a kész mondat végén a pont  
csőrük koppan

## Évszakok

előttem egy rettentő nagy könyv  
a könyvből a vizek kifolynak  
ahol vizek a hó is olvad  
olvad a tél

a vizekben betűk ha úsznak  
ellepik a belső tereket  
összeraknak magukból egy nevet  
ez már tavasz

terem egy rettentő nagy mag  
tőle roskad minden ha gát  
szét is szakít egy éjszakát  
a nyár kitör

## Mag

és szórtam a könyvből szavakat  
mint magokat öntöztem vízzel  
ha kilencszer meddők a magok  
elszórom tízszer

nem üresednek ki a szavak  
ahol mag van érkezik eső  
azé a mag a víz aki  
utolsó első

## A lángoló könyv

a lángoló el nem égő könyv  
mutatja mi az én igazán  
énen lóg a karvaly és az ölyv

és sikoltják részei az ének  
vijjogó természetük kitárják  
fagyasztja az ént a madárének

az én itt van és itt a holnap  
égett madarak múltba gyűrve  
a könyv lángra lobbantja a tollat

## A lángoló könyv és a szemétdomb

hosszú évekig formálgatták  
a világról bennünk a képet  
minden fogalmat helyre tettek  
néhány szóra mégis elégett

a pontosan helyre tett világ  
igazán sohasem működött  
szemétdombbá esett szét egyszer  
maga köré gyűjtve egy ködöt

és lángolt az el nem égő könyv  
madarak éltek a szemétben  
feltárult az ok és okozat  
az igen mért igen és mért nem

## A könyv

az Ige megjelent könyv alakban  
nem jelent meg mint szobor kép dal tánc  
a könyv egy nagy borotvaéles kard  
a könyv a kard de más könyv néha lánc

itt volt de vajon ki vette észre  
az Ige egyszer megjelent testben itt  
betűk keringtek az ereiben  
mondatok fonták körbe sejtjeit

aztán elment egy időre a test  
várja minden betű a nap alatt  
mi maradt a halhatatlan testből  
a szó belőle végleg itt maradt

## Héj és mag

ott volt előttem darabokban  
a történelem a sors a lélek  
a felszínüket érintettem  
nem látszott kívül mi a lényeg

de a könyv fényében rögtön  
lehullt a jelenségek héja  
önmagukról beszélni kezdtek  
csak a felszín maradt meg néma

és kezdtek összeállni rögtön  
az okok és a miértek  
és kezdett rendeződni bennem  
és a jövőről szólt az ének



## A pecsét

pecsétek vannak a könyvön  
néha felpattan egy pecsét  
és a szó megsúgja nevét

százszor és százszor olvasott szó  
amin százszor átsiklott szemem  
megfogja egy kéz az értelem

és felébred bennünk a bárány  
szavakat szagol az orra  
és hullanak a pecsétek sorra

## A fa

betűkkel telve a tálak  
itt egy logosz ott egy rhéma  
gőzölögnek a főzött tekercek  
és üressé válnak még ma

és megtelnek lassan betűkkel  
megtelnek a gyomrok és a nyelvek  
és lassan csíráznak mint magok  
a betűk a betűk amiket lenyeltek

és a betűkből gyökerek nőnek  
ágak törzsek és lombok  
és gyümölcsök az ágak között  
és megtörténik amit kimondok

## A kisszerűség

edények csikkek üvegek között  
szemléli esendő arcvonásait  
(egy sivár kisszerű létezésben)  
amin a festék nem javít

de minduntalan fogódzót keres  
biztos pontot a lélek a szellem  
minden eszmét fogódzópontot  
a sötétség mélyen elnyel

csak a lángoló könyv emel fel  
egy magasabb szintű létezésbe  
pontos válaszvonal mutatja  
meddig tart a még és a mégse

## Profil

etettek velünk tankönyvlapot  
de folyékony maradt a jellem  
hízott ökör az intellektus  
riadt kisegér a szellem

az információ behálózta  
a fejet és a horizontot  
a semmiből új fal épült  
amit a szellem lassan bontott

megszilárdul akkor a jellem  
ha lángok költöznek a házba  
a lángoló könyvből fény esik  
a tegnapi holnapra mára

## A tinta

a gyermekkor áldásai között  
a bűn és bűnhődés nem látszott  
de egyre több a számonkérés  
egyre többször kell mondani pár szót

régen egy nagy zöldellő rét belül  
az áldás-átok kérdést eltakarta  
ahogy a rét szép lassacskán nincsen  
betűk rajzolódtak ki az arcra

aztán egy nap kiömlött a tinta  
a betűk amik voltak nincsenek  
lehet hogy a tinta nem is tinta  
behegednek tőle a sebek

## Talán

talán fel kéne tenni a kérdést  
az átok-szabály miért volt muszáj  
tőle van mindez de tőle ha kérdez  
a száj

talán el kéne Jónásként futni  
és éppen visszatérni időben  
mindenki mutathat egyszer hátat  
Ő nem

talán illene megköszönni egyszer  
néhány világegyetemnyi gondok  
között a szavakat amit nekem  
mondott

## A csata

csataterokról szóltak az álmok  
harcokról álmodott a gyerek  
felnőtt és felnőttek az álmok  
és eltűntek a csataterok

nem tűntek el csak megváltoztak  
mert ez már nem hús-vér csatater  
egy könyvvel szabdalja a sötétet  
aki nap alatt él amíg hazaér

## Jöttem

én egy másik világból jöttem  
lehet tán kérub ringatta bölcsőm  
szült a Jordán szült az Úrnak lángja  
fehér gyolcs volt rajtam az öltöny

és megmarkoltam az iszapot  
büdös volt szennyes és magyar  
mit tehet aki lábai alá  
más földet betűt kultúrát akar



## Út

aki megtagadja önmagát  
és máshol talál házat hazát  
lesz egy másik fa ága  
önmagát megtalálja

## A történet

bármikor gyorsan felpöröghet  
a történet mi fut három szálon  
a szobor a szőlő a füge  
szálait lassan megtalálom

szét és összefutnak a szálak  
a könyvben is és az időben  
a történet ura készülődik  
ki írta volna ezt ha ő nem

és lassan elfogynak a betűk  
a pont elér egy nyugvópontot  
előttünk áll a történet ura  
amit több ezer éve mondott

## A béka és a füge

fügéken tapicskolnak a békák  
és elrúgják magukat hirtelen  
békáktól van a felhajtó erő  
nem a víztől hazai vizeken

felmerül a mocsárból egy fej  
és fogadja az örült tapsot  
a fügefa-kórról beszélni kezd  
és a beszéde készül „ad hoc”

kecskeszőr borítja a dombokat  
és sáros lesz a földön a gyapjú  
ki lesz az olajfába beoltva  
ki lesz a gyermek és ki a fattyú

## A juh és a kecske

a nemzet halála nem-halála  
úgy tűnt a kérdés összetett nagyon  
egy nemzet lehet juh vagy kecske  
a fügefa körül látszik a nyom

vizsgáljuk nagyítón nemzetünket  
a fa körül juh és kecskenyomok  
juh mikor sziklára van terelve  
és kecskévé tesz mindent a homok

minden kecske vágóhídra kerül  
az új mezőkre csak egy juh mehet  
országok mennek juhcsapatokban  
a fügefához inni vizeket

## A szobor

és itt jön egy óriási szobor  
arany fej ezüst mell és kezek  
vas lábakon sétál nyugatra  
úgy tűnik keletről érkezett

úgy tűnik szőlőt és fűgét enne  
úgy tűnik nem formálja a véső  
úgy tűnik a könyv be tudná sózni  
sózzuk meg amíg nem késő

a bomló szobrot jól besózzák  
ha betűt visznek a könyvből a vizek  
és mondjuk ha végül szétesik  
a történelemből vajon mi lett

## Az örökség

fehér szőnyegen mezítláb  
akar járni a többség  
hullámszik folyton a szőnyeg  
alatta súlyos örökség

a szőnyeg néha tényleg szőnyeg  
néha csak történelem  
felbukkan a súlyos örökség  
a szőnyeg szélét emelem

a szőnyeg alatt valami vér van  
a szőnyeg alatt csontok  
rajtuk az ötödik pecsét  
amit a könyv is mondott

mindent számba kéne venni  
készüljön el a leltár  
nem ismételteti a múltat  
aki egy múltat feltár

## A vers és a szobor

a könyv mutatja meg az embert  
az emberek hálózata  
nem láthat a szem a sötétben  
a fény az oka hogyha lát

ha fényt csíp föl a vers a könyvből  
és kiröppen mint a madarak  
megröntgenezheti az embert  
mutatja hogy merrefelé halad

és megröntgenezheti a szobrot  
mutatja mában álló lábait  
a történelem nyelve csak dadog  
és az élet nem tanul: tanít

## A nép

én egy olyan néphez tartozom  
akit nem szólított meg az Isten  
mert olyan nép széles e földön  
(az Izraelen kívül) nincsen

mint néphez nem de mint egyénhez  
hozzánk is szólhatnak szavak  
egyéni szinten dől el minden  
egy nép kihál vagy marad

minden kornak vége lesz egyszer  
mielőtt jön előtte kivár  
és belép a napkeleti kapun  
akire vártunk a király



## A szarkák

először néztünk ez szarka  
aztán néztünk egy másik  
aztán a századik után  
mindenki már csak ásít

új és új formái lettek  
most már a szarka-létnek  
ettől a furcsa madártól  
keressük vajon mi véd meg

egyre és egyre szaporodnak  
nem fogja őket a töltény  
a lángokban álló könyvben  
áll egy másféle törvény

## A falak

sóvárognak az égbe a falak  
de nem mindegy milyen áron  
fekete könyvek nyomait  
a téglák között megtalálom

nem mindegy hogy milyen eszmét  
kevernek bele a mészbe  
épüljenek bármi áron falak?  
vagy ne épüljenek még ne?

a fekete malternak ára van  
hozzáköt egy lánc egy lakat  
csak a lángoló könyvre lehet rakni  
stabil és szabad falakat

## Az új tömlő

az újbor régi tömlőbe kerül  
a Szentlélek nem más mint az újbor  
ha a bor új tömlőbe kerül  
az a menyasszony életében új kor

a menyasszony életében korszakok  
estére este jött estére este  
a tömlő lassan több ezer éves  
másképp épül fel a testeknek teste

ha a hálózat olyan mint egy test  
olyan mint egy test és nemcsak egy ház  
szervezik a testet építő elvek  
akkor lesz új tömlő az egyház

## Reflektorfény

az ember élvezi hiányát  
a pásztázó reflektorfénynek  
és megtanul fény nélküli módon  
épülni az énekre az ének

de meg kéne tanulni már most  
fényben élni mint a növények  
mint a vesék szétválasztani  
mi a termék és mi a lényeg

## Alapok

furcsa alapon feküdt a tinta  
a lapok összepréselt esték  
nemzedékek magyar lírája  
biztosnak tűnt és most tessék

válságok jöttek válságokra  
az alap összetöredezve  
lehet hogy eddig bőrökre írtak  
és a bőr amire írtak: kecske

juhbőrös sziklás vizekben  
a sorok tudnának lebegni  
a könyvből kiáradt folyón  
szavak jönnének hozzánk. ennyi.

## Mit ér a vers?

a lángoló könyv fényében nézve  
a ráépülő csak-vers mit ér  
mit ér aki a csak-verset írta  
a lángoló könyv erre kitér?

a lángoló könyvben vannak versek  
de ezek nem csak-versek sosem  
ami sötétben van megmutatják  
a nem láthatót látja a szem

ami csak-vers ahhoz hit és hit kell  
nem homokban nőtt fű az egész?  
látni kell szellemi szemekkel  
amit nem fog fel sosem az ész

## A vers

volt idő amikor valaki  
király volt próféta és költő  
mért van most közöttük szakadék  
elrejtí néhány emberöltő

mért van hogy semminek tűnik  
mások szemében egy versszöveg  
régészeti leletként kezelik  
akkor értékes ha öreg

de egyszer valahol valaki  
döntött a nyelv művészet legyen  
aki vitázik szálljon vitába  
mint próféták tették a hegyen

## A kabát

van olyan térben és időben  
Igét hirdetni csak versben lehet  
Ige érkezik verskabátban  
az Igének hajtanak fejet

de sokkal jobb ha nem álruhában  
kell sétálni a téren az Igének  
nem kell költői képekben járni  
lehullhat a testéről az ének

ha megtelnek nem álruhás Igével  
a belső és a külső terek  
örvendezünk de vajon ki tudja  
a versnek szerepe mi lehet



## Horog rongy kapu

lehet a vers szellemi horog  
rátűznek a könyvből egy új szót  
bedobják az ördögi vizekbe  
bekapják a semmibe úszók

lehet a vers olyan mint egy küldött  
segíthet az újjászületésben  
magyarázni a könyvet és a földet  
az igen mért igen és mért nem

lehet a vers olyan eldobott rongy  
amibe törlik a lábat kezét  
lehet a vers kapu ha mondják  
s amit mondanak megérkezett

## A maszk

a lángoló könyvtől messze került  
és maszkot visel a költő  
rángatják idegen szerepek  
öltöztet néhány emberöltő

levélként hullanak a maszkok  
a padlón ott hever a szerep  
zsoltárrá vedlenek a versek  
suttognak arról aki szeret

a toll és a könyv közel kerül  
suttognak mások is mintha  
épülne a dávidi sátor  
a toll alatt lángol a tinta

## A közvetítők

dobni kell minden sámánmaszkot  
ezek a pusztulásba visznek  
szétdobált halmaz lehet a jövő  
maszkot viselve jövő nincs szebb

nem látható erők dobálják  
a szőlőt és a társadalmat  
tart a csipkerózsika álom  
a sámándal örökre altat

a lángoló könyv fényében újra  
átláthatóvá válnak a dolgok  
felfut a szőlővessző magasra  
amit az Írás előre mondott

## Szavak és szavak

volt olyan az Ige gondolt egyet  
gondolt egyet és versnek öltözött  
néhány atomreaktor bújhat meg  
valahol a verslábak között  
ami Ige az mindig megmarad  
ami vers az hullhat semmibe  
az Igétől függ mi lesz a versből  
a vers az vers az Ige az Ige

üres szavak üldözhetik egymást  
puszta ritmus rendezheti sorba  
aminek a belseje elveszett  
a vers az lehet puszta forma  
néha a vers kilép a semmiből  
és nem tudja hogy, hogy kerül ide  
ha az Ige szólítja a verset  
a vers az vers az Ige az Ige

a vers mint egy macska néha mérges  
mint egy macska kedvesen dorombol  
az Ige az mindig épít, épít  
akkor épít legjobban ha rombol  
az Ige vissza nem tér üresen  
de hogy hol landol kibe és mibe  
egy másik bolygóról igazítják  
a vers az vers az Ige az Ige

cipőm talpára írom a verset  
és forgatom a szavait ki-be  
fölköttem egy Ige fejét hajtok  
a vers az vers az Ige az Ige

## A tükör

a lángoló könyv néha víztükör  
és ott hajózik a megismerés  
arcok lebegnek a lapjain  
minden lapja fénylik mint a kés

aki látni akarja az arcot  
újból és újból tükörbe tekint  
tükör nélkül nem látja az arcot  
így belenéz a tükörbe megint

csak tükrön át látjuk önmagunk  
csak tükrön át lát jól a szem  
csak tükrön át látunk másokat  
és szétválík az igen és a nem

## Ajánlás

Az az igazság, hogy nem vettem észre. Mit nem vettél észre, kedves hercegem? A díszleteket nem vettem észre. Nem vettem észre, hogy a díszletek nem-díszletek voltak. Nem vettem észre, hogy a nem-díszletek veszélyesek. Nem vettem észre, hogy az emberek tele vannak nem-díszletekkel legbelül. Nem vettem észre, hogy a nem-díszletek mikor szűntek meg. A nem-díszletek mikor lettek díszletekké. Mit nem vettél észre kedves hercegem?

## A tükör

A tükörből lépett ki a világ. Őseim a tükörből léptek ki. Én is a tükörből léptem ki. Aztán amikor másodszor is megszülettem, akkor is a tükörből léptem ki. Ezért amikor a tükörbe nézünk, gyökereinket nézegetjük. Amikor a tükörbe nézünk meglátjuk önmagunkat. Amikor nem nézünk tükörbe, nem látjuk önmagunkat. Vannak hamisított tükrök is. A hamisított tükrök mögött bogarak vannak. A hamisított tükrökből nárciszok növekednek. Kardom is tükör, kaszabolom vele a hamis tükröket.

## Telefon

Herceg, mi újság van mostanság Orleans-ban? A  
pénzváltók utcája még mindig olyan hideg?  
A saruk messze vannak-e még lábaidtól?  
Sóvárognak-e a rögek napkelet felé. Bevallhatom-e  
most már a titkot? A herceg nem herceg, de király.  
A király nem király, de király. És Orleans sosem  
volt Orleans.



## A szabadság

A szabadság tulajdonképpen egy  
hosszmértékegység. Igazából centiméterben,  
milliméterben megadható. Minél kisebb  
mértékegységet használunk, a szabadság annál  
nagyobb. Vannak helyek, ahol kilométerekben  
számolják a szabadságot, vannak kultúrák ahol  
fényévekben. Volt amikor én is fényévekben  
számoltam. Most már a mikrométer törtrészeben  
való számolást is fölöslegesnek tartom. A galamb  
megérkezik. A kötelek lehullanak. Ez a szabadság.  
Az arra sétáló diktátornak a pálcája sem érdekes.  
Már csak azért sem, mert előbb-utóbb földre hull az  
is. A szabadság egy jelenlét. A jelenlét hiánya, a  
szabadság hiánya. Minden más szabadság-definíció  
viszonylagos, zavarosan kóricál a térben, időben.

## Biliárd

Elkaptam egy mondatot. Rögtön tudtam, hogy ahhoz a mondathoz semmi közöm. A mondatnak semmilyen jelentősége nincs. A mondat egy olyan vidékről származik, ahol nem vagyok illetékes. Nem szándékozom illetékes lenni. A mondat viszont ott van. A mondat viszont itt van. S ha már itt van, nekikoccan más mondatoknak. A más mondatok nekikoccannak újabb mondatoknak. És az újabb mondatok a saját mondataimnak. Mint a biliárdgolyó a másik, a harmadik, a negyedik biliárdgolyónak. S kigördül valami, megszületik valami, ami egyébként sohasem született volna. Nézem az érdektelen mondatot.

## Veszély

dél felől kellemes szél támadt  
a sziklába betűk voltak vésve  
csimpaszkodtak beléjük kezek  
és betűkön álltak a lábak

és a sziklán zöldelltek a fák  
tégglák a téglákra rakódtak  
futottak a kerekek nedvek  
kövér gyümölcstől hajlott az ág

és másba karoltak a kezek  
gyümölcsön téglán álltak a lábak  
kezek karoltak kerekbe  
a kerék a semmibe vezet

## Félelem és félelem

a félelem lábakon jött el  
vacogtak a fogak és népek  
ezerszer és ezerszer mondom  
sohasem félek

a félelem aztán elrohant  
azért mert meghallott egy nevet  
úzi a név árkon és bokron  
úzi mert szeret

aki fél az sosem fog félni  
nem fél az aki félve szeret  
aki szeret az megtanul félni  
fél egy nevet

És fekszik Jóna a cethal gyomrában. Bőrét kocsonyás vörösmoszat borítja, bőrét tündérhínár lyuggatja át. Szemére ráborul a vízililiom, szemgolyóját átokhínár szövö körbe. Fülébe vízikalász tapad, tócsagaz borítja el füljáratait. Szájába benő a piros tengeri liliom. Nyelvén virágzik a tigriscsíkos tengeri rózsza. És mégis felül. És elkezd mászni a cellák felé. Kitapogatja a cellák falait. Lesöpri a cellák faláról a kék hajas medúzákat. Az orgonasíp korallal benőtt cellák falait letakarítja. Vízicsillag telepszik meg Jóna karjain. Lyukacsos agancsszivacs akad kezeibe. Lábait áttetsző bunkós zsákállat ejti rabul. Bíbor szívsün lyuggatja át tüskéivel talpait. Oldalát narancsszínű tengeri csillag döfi át. Álarcos tengeri pók fonja lábait a hátára. És mégis megy Jóna előre. Kitépi a cellák kulcsait a börtönőrök kezéből. Lesöpri a kacsakagylót a kulcsokról. A nagy sonkakagylótól megtisztítja a zárat. És elfordítja a zárban a kulcsot. Feketeponos fonálcsga telepszik hörgőibe. Tüdejét végigszántja a leopárdcsiga. Legyező mohaállat telepszik szívébe. Ereit narancssárga legyezőkorall igyekszik elzárni. Egy cafranghal úszik át testén, megtelepedve gyomrában. Beleiben bohóchal fickándozik. És Jóna feltépi az ajtót. Kakashalak csapatait zavarja el a cella ajtajától. A csíkos pókhalat összemorzsolja a láncok mellett. És összezúzza a láncot, összezúzza a láncokat. A lélek láncait, a lelkek láncait.

Idegfonatait ötpettyes ajakoshal tépegeti szájával. Agyterületeit szivárványhal csapdossa uszonyaival. Inait hosszúcsőrű túhal próbálja elharapni. Parázsszemű pontylazac akarja szétroncsolni ízületeit. Csontjaiban citromlazac telepedik meg. Kolibrihal úszik bele koponyájába. És széttékint a cellában Jóna. Elkergeti a fekete neonhalat a cella belsejéből. A lángvörös pontylazacot elűzi. És felrobbantja a cellák falait. Megszabadult Jóna, megszabadultak a lelkek.

Három nap, három éj. A cethal gyomrában, a cethal beleiben, a cethal gyomrában. Három nap, három éj rombolta a cellákat, ütötte le a zárat, tépte a láncokat. Három nap, három éj tépte ki a kulcsokat a börtönőrök kezéből. Három nap, három éj próbáltak benne, a kenyérben, a börtönőrök megkapaszkodni. Három nap, három éj hiába keresték a börtönőrök a kenyér kovászatát. A három nap, három éj eltelt. Az első kéve áttörte a cethal gyomrát, átfúrta a cethal beleit, átrobbantotta a pokol mennyezetét. Kévék jönnek utána, jönnek és jönnek. Három nap, három éj.

Slosa jamim v'slosa leylot.  
Három nap, három éj

a halnak gyomrában,  
a halnak beleiben,  
a halnak gyomrában.

Három nap, három éj

a Seol torkából kiáltott,  
a tenger szívéből kiáltott,  
az alvilág méhéből kiáltott.

Három nap, három éj

a mélységbe vetették,  
áradat vette körül,  
körülfogta a víz.

Három nap, három éj

habok és hullámok vonultak át rajta,  
körülvették a vizek a lelkéig,  
az örvények egészen a lelkéig értek.

Három nap, három éj

ár kerítette be,  
mélység és örvény vette körül,  
hullámok és habok mentek át rajta.

Három nap, három éj

hínár szövődött fejére,  
vörösmoszat lepte be testét,  
bőrét tengeri szőlő lyuggatta át.

Slosa jamim v'slosa leylot.

Három nap, három éj

legyezőkorall takarta be tüdejét,  
pettyes csikóhal lakott hasüregében,  
kolibrihal és kakashal úszott át rajta.

Három nap, három éj

a hegyek alapjáig süllyedt alá,  
lesüllyedt a hegyek gyökeréig,  
a hegyek fenekéig szállt alá.

Három nap, három éj

a föld reteszei elzárták,  
bezárult mögötte a föld,  
a föld závárjai összecsúsztak felette.

Három nap, három éj

és kiemelte életét a múlásból az Úr,  
és felhozta a veremből az Örökkévaló,  
és kiemelte életét a sírból az Örökkévaló Isten.

Három nap, három éj

bágyadozott benne a lélek,  
mint elázott szárnyú madár,  
a lélek elcsüggedt benne.

Három nap, három éj

és kiköpte a hal Jónát,  
és Jóna visszatért a nap alá,  
és kivetette a hal Jónát a szárazra.

Három nap, három éj.  
Slosa jamim v'slosa leylot.



## Klei-nesek haRuah

HaKova haJesua.

A bárányvért a forgószél viszi körbe és körbe a fej körül. Vastartalma lassanként kicsapódik. Egy láthatatlan kéz formál egy sisakot. HaKova haJesua. Zománcozott rozetta díszítések. Az arc, a nyak védelem alatt. A sisak viselőjének gondolatai áttörnek egy másik dimenzióba. Pörög a sisak, pörög. Szakad a párkák fonala. A sisak viselője látja felrobbanni a temetőket. Emberek borulnak nevetve egymás nyakába. Tömegek sétálnak egy távoli bolygó aranyútjain. Egy trónusból vízfolyamok törnek elő. Szívárványban játszó virágok. Falevelek hullanak sebekre, melyek eltűnnek nyomtalanul. Egy könyv várakozik, hogy valaki megnyissa. Ezernyi hangszer szól, ezernyi dallam. A hitetlenség szöcskéi, a kételkedés bogarai, a pesszimizmus sáskái zavartan nyújtogatják csápjaikat, aztán zsugorodni kezdenek a sisak alatt. Egyre kisebbé zsugorodnak, élettelenül hullanak a földre. A szem, a fül kapuit nem védi sisak. A sisak viselőjétől függ kinek nyitja meg kapuit. Az évek során óriási sisaktaréj nő a sisakon, amely tájékozódási pont újabb sisakosoknak.

HaKova haJesua.

HaSirjon tzedek.

A bárányvér lecsorog a mellkason. Magához vonz minden hamisságot, és tzedekként páncéllá szilárdul. HaSirjon tzedek. A vádlás kései kicsorbulnak, a büntudat tüi elgörbülnek, az alkalmatlanságérzés dárdái visszapattannak.

A testvért fémlapjait bőrszíjak tartják. Egyetlen fémlap sem hiányozhat. Csak a teljes tzedek véd meg.

HaSirjon tzedek.

HeHagurat emet.

A páncél alatt durva gyapjúból varrt tunica. A tunicán függ a szolgálati jelvény: a cingulum. A szolgálati jelvény: heHagurat emet. Fölcsatolod a szolgálati jelvényt: az övet. Letéped magadról az érzékenység karmait, a sértődékenység tüskéit eltávolítod bőrod alól, a harag fogait kiemeled magadból, a félelmek gyökereit kiirtod. Megbocsájtod mindenkinek a karmokat, a tüskéket, a fogakat, a gyökereket. Felcsatolod a szolgálati jelvényt. Kötényszerűen bőrcsíkok csüngenek le róla. A bőrcsíkokon fémdíszek függenek. Amikor menetel a sereg, csörömpölésétől menekül az ellenség. Menekülnek az érzékenység macskáai, a sértődékenység sündisznói elgurulnak, a harag kutyái elfutnak, a félelem növényei felszívódnak. Felcsatolod a szolgálati jelvényt. HeHagurat emet. Felcsatolod. Az égi telefonzsinóron az alapzörej elcsendesül. Érted azt aki fölötted van. A fölötted lakozó meghallja a kiáltásodat. Égi szekerekkel siet segítségedre. Égi lovascsapatokkal siet segítségedre. HeHagurat emet.

HaNealim levaszer.

A caliga fontos. A caliga nagyon fontos. A páncélzat megvéd. A caliga segít a támadásban. A győzelem kulcsa a gyors előrehaladás. HaNealim levaszer. A saru talpát szegekkel verték ki. Szegekkel. Keresztről származó szegekkel. A szegek segítenek az egyenletes súlyelosztásban,

a szegek segítenek az előrehaladásban. A caliga, a saru, haNealim levaszer. A talpat szegekkel verték ki. A málha súlya jobban eloszlik, a lábbeli sok ezer mérföldön át kitart. Ahová lábnyomod esik ott beszora támad. Mily gyönyörűségesek a beszora hirdetőinek lábai! Ahová lábnyomod esik, ott beszora hangzik. Mily gyönyörűségesek a beszora hirdetőinek lábai! Kitéped a lábadból az erőszakosság szilánkjait, a nyugtalanság csápjait lesodrod magadról, az idegesség ollóit messzire dobod, a háborúság lándzsáit félrehajítod, a viszály karjait lefejted, az erőszakosság tenyereit lefelé fordítod. Menetelnek a caligák.

HaNealim levaszer.

HaMagen haEmuna.

A kar a vaspánt alá fűzve, a kéz markolja a peremre erősített bőrfogantyút. A pajzs. Egy másik dimenzióból érkező nem látott dolgok pajzssá tömörülnek. HaMagen haEmuna. A nem látott dolgok pajzsa. Olyan mint egy páncélüveg. Tüzes nyilak csorbulnak ki a pajzson, vádló beszédek pattannak vissza, átkok hullanak le, szidalmak törnek össze, káromló beszédek válnak semmivé, hízelkedő beszédek esnek darabokra a pajzson. Bumeráangként visszarontanak kiküldőikre.

HaMagen haEmuna.

HaHerev haRuah.

A gladius. Irtóztató pusztítást végez azok között, akiknek nincsen vértjük. A kardmarkolat fából van. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. Szavak készülődnek, puskagolyók röppennek ki, nyilak süvítenek el. Sziklazúzó pöröly aprítja a törmeléket. HaHerev haRuah. Öl és megelevenít.

A szájból kihull minden fecsegés a földre, kiesik a kritizálás a fűbe, eltűnik a kétség a lombok között, szétmállik az aggodalmaskodás a levegőben. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. A kardmarkolat fából van. A fa és a ruah összekapcsolódik. Az időbeli és az időtlen összekapcsolódik. Szavakon keresztül összekapcsolódik. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. Tűzben izzik a gladius. HaHerev haRuah. A fa nem ég el ettől a lángtól. Más lángok elpusztítják a fát. A fa nem ég el ettől a lángtól. Tűzben izzik:

haHerev haRuah.

Tehilat ketonet.

A gyapjúköpeny. A hangjegyek láncolata, a dallamok köntöse, a furulyaszók fonása, a dobhangok nemezei, az orgonahangok fonalai, a gitárhangok bolyhai, a trombitahangok vásznai. A dicséret köntöse. Tehilat ketonet. A szomorúság lecsorog a hamuba, a depresszió levágódik a hantok közé, a halál szelleme alá száll a rögök alá, a gyász szelleme felszívódik a semmibe. A hangjegyek láncolata, a dallamok köntöse, a dicséret köntöse, tehilat ketonet. Piros fonalak láncolata, ezüst nemezek dörömbölése, arany fonalak sípolása, kékszínű bolyhok pengése, fehér vásznak hangja és csöndje. A dicséret köntöse.

Tehilat ketonet.

## Játék

„Ideje van: ideje volna!”  
- talán egy furcsa hangon szólva,  
talán egy másik hangon is.  
Az idő, időnként kóborolva,

időnként megdöbbenne: van idő!  
Az idő magát nem zsebre vágta.  
Kóborolt nem egy másik térben.  
És mindig van talán és hátha.

## Edény

rájön a semmi hogy semmi  
persze a semmi hol van  
nem könyv nem lapjai között  
valami semmi oldal

ahol a semmi ott szél lesz  
persze a szél az a minden  
egy ing és egy üres edény  
szél lobog át az ingen

## A báránybőrbe bújt bárány

Egy báránybőr fekszik előttem kiterítve. Vegyük szemügyre. Vizsgáljuk meg mind makroszkóposan, mind mikroszkóposan a jellemzőit. Felületes effektusok, szokások, kapcsolatrendszerek, nyelvi, stílusbeli fordulatok. Kitűnően alkalmasak arra, hogy egy farkast elrejtсенek.

Van olyan menyasszony, amelyik a bárányokat nem ismeri fel. A báránybőrbe bújt bárányokat viszont igen. Tömegesen alkalmazkodnak a bárányok a szokásokhoz. Tömegesen aggatják magukra a báránybőrt. Csak idő kérdése, mikor jelennek meg közöttük a báránybőrbe bújt farkasok.

## Szindbád

földet és álmokat kapott  
de Szindbád lett ő a tengerész  
hajón szeli az utcákat  
kormányát bevonta penész  
vízre lerajzolt útjait  
keresi akár a nadály  
látszatra elcsendesedik  
belső vihar külső szabály  
keres egy psyché-szigetet  
betölti fejét tudomány  
vándorol törvények szerint  
zsebébe babér és dohány  
aztán a furcsa csobbanás  
nyitott könyv most a víztükör  
keresi benne önmagát  
betűin ő is tündököl  
úszó karjai könyvlelapon  
tükörbe meríti magát  
micsoda cethal uszonya  
vonszolja időn téren át  
micsoda titkos ösztönök  
viszik a híres Lord elé  
új hajót kap hogy haladjon  
földje és álmai felé  
múltba bezsákkolt szeleket  
szabaddá tesz a Lord fia  
szakad az idő a tér szakad  
Jeruzsálem Pest Samária



## Fátyol

oroszlánok járnak az utcán  
mézbe kevert eszméket esznek  
pergetek mézet bőrük alól  
szájaiik vermek  
a fátyolon innen én van ott  
a fátyolon túl ott a bűn  
vörös sárga lófarok-vonó  
játszik egy hegedűn  
fehér vonóval járok-kelek  
táncom a repp a blúz a szamba  
hegedűm húrjairól méz csorog le  
másra magamra

## Töredék

ítatnak velünk egy tegnapi mesét  
dolgoznak éjjel is a szellemi vesék  
nyíljon meg a titok, mint a börtöncella  
e versnek tárgya vagy te Jézabella  
lakóhelyed lett egy újabb Babilon  
porrá leszel egy végső radíron  
lejárnak éveid nem kell soká számolj  
leszel a menyasszony lába alatt zsámoly  
benned a varjú károghat repdes  
a zenéd szomorú, nem ilyen reppes  
a neginóthra járd a semminth szerint  
nem bírja a lábad, próbáld meg megint  
ideges vagy, szívész egy románcot  
retteged ezt a dávidi táncot  
dolgoznak éjjel is a szellemi vesék  
kiköpi az új és a tegnapi mesét

## Sétálok,

lábam alatt egy szó és a tajga.  
Gazos könyvlapok fölött sétálok:  
Ruah városának alaprajza.

Kívül fölpumpált napkorong és sztráda,  
a sorok másként rohannak bennem.  
Betűket rejt egy hörcsög pofazsákja.

Altató ébresztő, Altató  
a Kockajátékos már átkelt a folyón,  
ébresztő Altató, ébresztő!

Csipkerózsikát ébredni láttam,  
s a betűk kockacukorra festve  
oldódtak a harmóniában.

## Dobszó

ha visszajöttél már térjél vissza  
ha visszatérsz akkor is térjél vissza  
ha nem mész el akkor is térjél vissza

térjenek meg hogy térjél vissza  
hogy megtérjen térjenek vissza  
hogy térjél vissza visszatérjen  
visszatérjek hogy térjenek vissza

a képernyő fölül is visszatérjen  
visszatérjél az olló mögül  
a szavak alól is visszatérjete

telefonzsinóron is visszatérjen  
lovak nélküli lovascapattal  
visszatérnek hogy visszatérjete

ha visszajöttél már térjél vissza  
ha visszatérsz akkor is térjél vissza  
ha nem mész el akkor is térjél vissza  
térjél vissza                      térjél vissza

## Gyűrött tükör

ablak előtt áll és  
vajúdik a korszak  
tegnap milyen nap volt  
ma is állítólag

fejedelmek jöttek  
pont Perzsia felől  
könyvekből a szél fúj  
hullámszik még ledől

paloták ablaka  
gyűrött tükörré vált  
torlódnak a szavak  
visznek hoznak rhémát

mondatok forognak  
kenyérszag és borszag  
ablak mögött áll és  
megszűnik a korszak

## Philadelphius levele a Psyché-fennsíkon lakókhhoz

Vigyétek levelem Ázsiába,

hol az ágakon ágak nőnek,  
hol a bűnökön bűnök nőnek.  
Hiába szóltam néktek, jaj hiába,  
vigyétek levelem Ázsiába!

„Te Galatáknál született menyasszony!

Rekedten a bortól, a lelki imától,  
lábad a szőlőn tiporva táncol.  
Anyáddá lett a parázna asszony,  
Galatáknál született menyasszony.”

Levelek ütődnek leveleknek.

Gazdagon terem az én és az én,  
látom a fejsze a fák gyökerén,  
szennyezett magot papírra vetnek:  
levelek ütődnek leveleknek

## Cséplés

Vajon megtérül-e  
az Uzza-mozdulat?  
Ez Kidon szerűje.

Mivé is lennék nélküle?  
A cséplőhenger hogy forog.  
Ez Kidon szerűje.

Pelyvából Bábel épül-e?  
Elég minden, mi emberi.  
Ez Kidon szerűje.

## Betlehem

Bennem a jászol  
hogyan dobog!  
(Legeltek benne  
démonok.)

Született bennem  
valaki,  
így lettem én is  
az, aki...

Kicsi nem leszek  
már soha.  
Vagyok, Betlehem  
városa.



## Abednegó sétája Babilonban

A tereken hemzsegnék a könyvek,  
tudományba burkolt hazugságok.  
Sivárok az utcák Babilonban.  
Feketébe öltöznek a lányok.

Viszonylag pontosak a tények,  
viszonylag jók az erkölcsi normák,  
viszonylag pontosak a számok,  
viszonylag mennek együtt az órák.

Egy szép napon – mondja az Írás -,  
megállnak a bölcsek s az órák,  
.....  
.....

## A szem

„- Mit akarsz, hogy cselekedjem?  
- Hogy lássak!”

A másodperc törtrésze alatt lejátszódó film lassítva pereg.

A rhéma tűzzé alakul, s behatol a szemüregbe. Egy parányi csigalépcső karfáin mondatok tekerednek, könyvek nyitódnak és csukódnak, könyvtárak emelkednek. Sejtek lüktetnek, osztódnak. Egy láthatatlan kéz formálja az élő anyagot. Forog a fazekas korongja, forog. Egy diszkosz megáll a folyadékban, szemplencsévé alakul. Erek törnek a mélybe, ágakat adnak, piros pókháló pulzál. A kárpitokon vibráló idegsejtek mintázata, nyúlványaik felfelé nőnek. Az ég kékje gyűrűzik be a pupilla köré, a szemhéjak pislognak. Útnak indul a fény.

„- Ki cselekedte ezt veled?  
- Csak azt tudom, hogy nem láttam és látok.”

## A napba öltözött asszony

Tivadar a kisfiú a Dohány utca járdáján üldögél, és térképeket rajzol. Lassanként kirajzolódnak egy nem létező ország körvonalai. A szél fúj.

A felszálló krétapor formál egy női alakot.  
„Nem vagy te olyan, mint a többi nemzet, kapsz tőlem cifra ruhát.”

Mindenki a cifra ruhát akarja. Izzó ruhában asszony táncol, átéli újból ünnepeit.

A páskabarányt római katonának öltözött bűneink veszik le Mózes asztaláról, s felszögezik a keresztre. Vére egy évezredet visszafolyik, s lecsorog az egyiptomi ajtókon, átszivárog egy másik dimenzió könyvlapjaira, eltörölvén a jegyzőkönyveket.

A napba öltözött asszony eltiprására bikaháton asszony érkezik. Szoknyája alól XIII. Leó kikukcskál, s a tévedhetetlenség bizonyosságával formálgatja a gettókat. A paták útjába helyezett kérdőjelek kígyóként tekeregnek, s megfojtják a belsőkben mozgolódó Laokoónt. A lovat eszmékből kifaragják, s átviszik a szív alakú kapukon.

A Föld gyomrában düledt szemű lények próbálnak egy kenyér kovászában megkapaszkodni, de az kicsúszva karmaikból kalásszá alakul, s áttöri a sírkamra fedelét.

Valaki beszédet mond a parlamentben, majd tulipános ládába zárja nézeteit. Az évek múltán a tulipánok lassan felkúsznak a zászlókra.

*A hetek ünnepén egy fehér galamb száll le az égből, szájában égő csipkebokorral, s megpihen a menyasszony bölcsőjén.*

A parázna asszony szárnyakra ülteti a háborús bűnösöket. Magtárrá alakítja a tinnye zsinagógát.

A szél befúj az ablakain, átformálja emberi testté, magokat fúj a mezőkre.

A vadszamár államfő csapatai eljárják a földet szélteben, hogy hajlékokat foglaljanak el. Néhány minaret Scud rakéta formájában robban Tel-Aviv utcáin. Az olaj ég, a Nap elsötétül, a füstből sáskák jönnek elő. Az egyik itt alszik spirituszban az íróasztalomon.

A béke Nobel-díjas tenorista egy zöld legyet hessent el tányérja széléről.

A svéd tartományfőnök egy nyomtatókövet próbál fölemelni, melyre ez van írva: Jerusalamim.

Később egy markos legény csatlakozik hozzá, akit „Ensznek” becéznek a haverok. Hát ti mitől lihegtok úgy fiúk? – kérdez vissza több évezred távolából Zakariás.

*A mezők fehérek az aratásra, ímhol jó a vőlegény, a kürtök zengnek.*

Eljött az engesztelés napja. Nabukodonozor szobor-álmának lábujjaiból kiformalódik az Európai Gazdasági Közösség. Góg megírja a maga Mein Kampfját, majd Róست, a medvét madzagon vezeteti délre.

A világűrben óriási köldökszínór tekereg, s lassan eléri a Föld köldökét. Fehér lovon katonák érkeznek egy másik dimenzióból.

Gallyakból készült sátrakban táncol a bárány, táncol az oroszlán, az ökör, a sas és az ember. A magtár-zsinagógából csírázott növény ágain ülnek az égi madarak.

Hirtelen a naptárra pillantok, most vagyunk a kürtzengés ünnepe előtt. A Kárpátok fészkeben kígyó-béka lényeket kelepel az eszterág. Elkészült a Hámán-tanulmány. Mégis egyre csinosabb a napba öltözött asszony.

## A menyasszony

És jött a farkas. A farkas leborotválja a szőrét és hófehér báránybőrt aggat magára. Fogai Mária-szobrok, lehelete templomi zene. „Én vagyok a szent, én vagyok az örökös!” – kiabálja. Aki szobor előtt térdel, szobor lesz. Csonthalom lett a menyasszony. Lábszárcsontok, füldarabok hevernek a mezőn szanaszét.

Charles Darwin arra sétált, s egy koponyatető bel-sejét nézegette. A fa alakú vájulatról eszébe jutott a törzsfajlás. Ezután kezdték az emberek a szét-esést evolúciónak nevezni.

Főnáciából bikaháton asszony érkezik. Az erőszak és a csalárdság nászának dokumentuma: az inkvizítorok kínzógépe, a Mein Kampf, a Kommunista Kiáltvány. Az asszony palotát épít Rómában, amit a menyasszony egyik sejtjéről neveznek el.

*A Biblia lapjain kromoszómák diktálják hogyan építse a szél a menyasszonyt.*

Luther Márton a Fekete Kolostor egyik cellájában szembenéz a valósággal, leltárba veszi a csontokat, kiszedegeti a farkas szájából, gyomrából, beleiből, ürülékéből, majd összeállítja a teljes csontvázat, amely reformáció formájában végiggyalogol Európán. Átlép a máglyákon, az inkvizítorok kíznőgépein, s Bibliákat osztogat. Szétrugdossa a bálványokat, a kegytárgyakat, letépi magáról a pogány ruhát. A kidobott sőt visszahelyezi az asztalra, mert íze kezd visszatérni. Csontujja rámutat egy ajánlékra, amelyre ez van írva: örök élet.

A farkas egy emberi agyat helyez fel a trónszékre, karmai nyomot hagynak rajta, s betűkként megjelennek bizonyos írók könyveiben.

A baptisták mögött, mint egy olló, a Vörös-tenger összecsucodik, s elvágja a pogány köldökzsinórt. A belső kapcsolatok megerősödnek. Így lettek a csontokon inak.

John Wesley 1783. május 24-én este  $\frac{3}{4}$  9-kor újjászületett. Bibliájából hatalmas izmok kúsztak elő, összehúzódtak és elernyedtek, s lassanként beborították a csontozatot. Rázkódott egész Anglia, s a hullámok elérték Amerikát.

A XIX. század végén a galamb megnyugodott néhány evangélistán, leszállt a koponyára, s hófehér arcbőrként betakarta.

*Itt a menyasszony, salamoni templom, gyönyörű galambház.*

Pygmalion génmanipulációkat végez, Prométheusz hidrogénbombákat gyárt, Ikarosz megteszi első lépéseit a holdon.

Tinnye fölött elhúz két helikopter, s Babilon fedelme. Ki törli le láthatatlan lábnyomait? A párázna asszony szoknyája lebben, Passúr utódja beszél. Esztergom felett felhők és démonok sorakoznak.

Pregogovics Pregogov a Kremlben Jóel próféta könyvét tanulmányozza. Nagyokat nyel mikor a nagy északi állat bomlásáról, a fügefa s a szőlő virágzásáról olvas.

A New York Times, a Pravda és a Népszabadság emberek eltűnéséről tudósít. Többen egy bibliai prófécia beteljesüléséről beszélnek:

„Éjfélkor pedig kiáltás lőn:  
Ímhol jó a vőlegény!”







## Jegyzet

(A zoner eljön mint ganef című vershez)

Jiddis zsargon: beller=kutya, zofen=éjszaka,  
balevas=szalonna, zonn=juh,  
großmoschel=rendőrtiszt, zoner=pásztor,  
ganef=tolvaj, alef=egy, chalof=tejtolvaj, chalef=tej,  
floschen=úszni, schnekker=hazugság,  
zemer=gyapjú, flonen=elhúzni (a száját sírásra,  
nevetésre), schomen=olaj.



# TARTALOM

|                                       |    |
|---------------------------------------|----|
| A bohóc .....                         | 7  |
| Templom .....                         | 8  |
| A láda .....                          | 9  |
| Látogatások .....                     | 10 |
| A zoner eljön mint ganef .....        | 11 |
| A titok .....                         | 12 |
| A zsebvágott idő .....                | 13 |
| Pont .....                            | 14 |
| Otthon .....                          | 15 |
| A Prédikátor párhuzamosai .....       | 16 |
| Fényképek .....                       | 18 |
| A talpra állított lajhár .....        | 20 |
| Pólusok .....                         | 22 |
| Álmok .....                           | 23 |
| Madarak .....                         | 24 |
| Évszakok .....                        | 25 |
| Mag .....                             | 26 |
| A lángoló könyv .....                 | 27 |
| A lángoló könyv és a szemétdomb ..... | 28 |
| A könyv .....                         | 29 |
| Héj és mag .....                      | 30 |
| A pecsét .....                        | 31 |
| A fa .....                            | 32 |
| A kisszerűség .....                   | 33 |
| Profil .....                          | 34 |
| A tinta .....                         | 35 |
| Talán .....                           | 36 |
| A csata .....                         | 37 |
| Jöttem .....                          | 38 |
| Út .....                              | 39 |
| A történet .....                      | 40 |
| A béka és a füge .....                | 41 |

|                                 |    |
|---------------------------------|----|
| A juh és a kecske .....         | 42 |
| A szobor .....                  | 43 |
| Az örökség .....                | 44 |
| A vers és a szobor .....        | 45 |
| A nép .....                     | 46 |
| A szarkák .....                 | 47 |
| A falak .....                   | 48 |
| Az új tömlő .....               | 49 |
| Reflektorfény .....             | 50 |
| Alapok .....                    | 51 |
| Mit ér a vers? .....            | 52 |
| A vers .....                    | 53 |
| A kabát .....                   | 54 |
| Horog rongy kapu .....          | 55 |
| A maszk .....                   | 56 |
| A közvetítők .....              | 57 |
| Szavak és szavak .....          | 58 |
| A tükör .....                   | 59 |
| Ajánlás .....                   | 60 |
| A tükör .....                   | 61 |
| Telefon .....                   | 62 |
| A szabadság .....               | 63 |
| Biliárd .....                   | 64 |
| Veszély .....                   | 65 |
| Jóna .....                      | 66 |
| Klei-nesek haRuah .....         | 71 |
| Játék .....                     | 75 |
| Edény .....                     | 76 |
| A báránybőrbe bújt bárány ..... | 77 |
| Szindbád .....                  | 78 |
| Fátyol .....                    | 79 |
| Töredék .....                   | 80 |
| Sétálok .....                   | 81 |
| Dobszó .....                    | 82 |

|                                |    |
|--------------------------------|----|
| Gyűrött tükör .....            | 83 |
| Philadelphius levele .....     | 84 |
| Cséplés .....                  | 85 |
| Betlehem .....                 | 86 |
| Abednegó .....                 | 87 |
| A szem .....                   | 88 |
| A napba öltözött asszony ..... | 89 |
| A menyasszony .....            | 92 |

